

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ, рођен 1960. у Врбасу. Дипломирао је на Катедри за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду. Пише поезију, прозу и књижевну критику. Добитник је више књижевних награда. Књиге песама: *Зиурај*, 1986; *Пойик или чуј*, 1990; *Нема вода*, 1994; *Оскудно време*, 2016; *Лавиринт / Лабиринт* (двојезично, на руски превео Андреј Базилевски), 2017; *Нејоново живи код*, 2018; *Арајски кайричо*, 2020; *Chudorlavý čas a iné básne* (на словачки превеле Ана Вршкова и Зденка Валент Белић), 2021; *Кафкино мајурско одело*, 2021; *Траварев наследник*, 2021; *Frunzele amintirilor ofilite* (на румунски превео Иво Мунћан), 2023; *Змејој и царевиој син* (избор, на македонски превели Христо Петрески и Лидија Размоска Тримовска), 2024; *Појлед на луку* (двојезично, на енглески превели Дејан Ацовић и Марко Алексић), 2024; *Бдење њинџина*, 2024.

ДАНИЛО БЕЋКОВИЋ, рођен 1981. у Подгорици, Црна Гора. Српски је редитељ, сценариста, продуцент и професор филмске режије на Академији уметности у Београду. Дипломирао је филмску режију на Факултету драмских уметности (2007) и општу књижевност на Филолошком факултету у Београду (2008). Режирао је филмове *Мали Буго*, *Црњански*, *Јесен самураја*, *Малишан* и *3211*, као и документарну ТВ серију *Њеџош – свевременик*. Креатор је, редитељ и сценариста игране серије *Пушин*.

ЛАЗАР БУКВА, рођен 2001. у Новом Саду. Основне студије завршио је на Одсеку за компаративну књижевност Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, а мастерирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где тренутно похађа докторске студије. Пише есеје и критике. Објавио је књигу из области филозофије *Хилејтика: ословљавање*, 2024.

СЛОБОДАН ВЛАДУШИЋ, рођен 1973. у Суботици. Пише прозу, студије, есеје и књижевну критику. Од 2013. до 2016. године је био главни и одговорни уредник *Лейојиса Мајице српске*. Редовни је професор на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Објављене књиге: *Дејустација стираси*, 1998; *На њромаји*, 2007; *Порџреј херме*

неутичара у транзицији, 2007; *Ко је убио мртву грађу?* – историја моћива мртве грађе у српском јесништву, 2009; *Forward* – кримикомедија, роман, 2009; *Црњански, Металојолис*, 2011; *Ми, избрисани* – видео-иџра, роман, 2013; *Кошарка то је Партизан* – мит о Кошаркашком клубу Партизан, 2016; *Књижевности и коментари* – уједињено за оружану побуну, 2017; *Велики јуриш*, роман, 2018; *Орфеј и зајучак*, есеји, 2018; *Оама. Берлинска тајна Милоша Црњанског*, роман, 2021; *Милош Црњански* – пријатељ у прошлости, 2021; *Завети и Металојолис*, 2023.

СЛАВОМИР ГВОЗДЕНОВИЋ, рођен 1953. у Белобрешки, Румунија. Песник, уредник, преводилац, антологичар, универзитетски предавач. Докторирао је у Букурешту 2000. на поезији Васка Попе. Члан је Савеза писаца Румуније, Удружења књижевника Републике Српске, Књижевног друштва Косова и Метохије, Друштва књижевника Војводине и почасни члан Удружења књижевника Србије. Објавио је преко 50 књига поезије, од чега 10 у Србији и 4 на румунском (превео Лучијан Алексиу), две на немачком и једну на енглеском, пољском и мађарском. Важније збирке: *Крила и помало вајре*, 1975; *Песме пред зору*, 1977; *Одбрана крила*, 1978; *Лирика*, 1981; *Ведро ошварање камена*, 1985; *Јуначке речи*, 1986; *Учбеник о видареву кући*, 1988; *Повлачење црпе*, 1988; *Бели сунчани круи*, 1989; *Камен за њлакање*, 1990; *Српска молишва у Темишвару*, 1991; *Реч и свештоси*, 1994; *У кући са оштем и ледом*, 1995; *Рађање црепка*, 1997; *И.*, 1999; *Црњански у Темишвару*, 2002; *Сирах у клојци*, 2003; *Крси и крик 1–2*, 2003; *Вечерња школа*, 2003; *Сирашна прича из Клисуре*, 2005; *Александријске школе*, 2005; *Огломак о ојисним црпедима*, 2007; *Колико Косова у мени*, 2007; *Јављање на Нери*, 2010; *Корњача силази на Дунав*, 2013; *Колико Косова у мени*, 2013; *Обраћање Београду*, 2015; *Господе развесели*, 2017; *Грозница Севера*, 2019; *У Темишвару*, 2020; *Дисање на њеће шкрпе*, 2022; *Аутобиографија са поезијом*, 2023. Приредио више антологија и зборника и превео тридесет књига поезије. Добитник је више значајних књижевних награда. Живи у Темишвару.

НЕБОЈША ЈЕВРИЋ, рођен 1959. у Бијелом Пољу, Црна Гора. Српски је књижевник, прозаиста, новинар и ратни извештач. Као најбољи ратни репортер добио је награду „Жегарац“, а као писац Велику награду Иво Андрић, Награду Задужбине Бранка Ћопића и др. Објављене књиге: *Црни кофер*, 1981; *Агамова љава*, 1983; *Тихи таи*, 1990; *Српски рулеи*, 1995; *Херој на мајарицу љуљује у Хаи*, 1998; *Фајрон*, 2002; *Кокоцији раи*, 2002; *Луда кућа*, 2012; *Осми љацуљак*, 2017; *Приче уличарке*, 2019; *Баволе јаје*, 2021; *Мртви дим*, 2024; *Пуцањ у оледало*, 2025.

ЛАНА ЈЕКНИЋ, рођена 1993. у Београду. Докторирала је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, одбранивши докторску

дисертацију „Драмски и позоришни метод Николаја Кољаде” (2023). Пише и објављује научне радове и позоришну критику у националним и међународним научним часописима на српском и руском језику. Учесница је више међународних конференција. Добитница је прве Бранкове награде Матице српске (2017/2018) и Награде „Проф. др Радмила Милентијевић” (2017/2018) из области руске књижевности. Преводи с руског језика.

НИКОЛАЈ ВЛАДИМИРОВИЧ КОЉАДА (1957–2026). Драмски и прозни писац, глумац, редитељ, оснивач и уметнички директор позоришта „Кољада-театар” у Јекатеринбургу. У 12 томова *Сабраних дела* објављене су његове драме, приче, драматизације, сценарији и чланци. Године 2021. објавио је збирку кратких прича *Узми и ђамџи*, а потом и збирке *Не џуџуј*, 2023. и *Шоу фрфљавих и џуџкавих*, 2024. Постигао је изванредне резултате не само као писац већ и као даровити учитељ, створивши 1994. године сопствени курс, данас познат под називом „Уралска драмска школа”. Његови ученици су познати широм света, а он лично заслужан је за популаризацију и промоцију савременог драмског стваралаштва и позоришне уметности. Објавио је више од десет књига са драмама својих ученика, а неке од њих су: *Арабеске*, 1998; *Снежна олуја*, 1999; *Проба*, 2002; *Књига судбина*, 2003; *Нуљџи километар*, 2004; *Транзиџи*, 2004; *Све ће биџи добро*, 2005; *Позориџије у коџларници*, 2006. Режирао је више од 60 позоришних представа, победио на више позоришних фестивала и добио бројне руске и међународне књижевне и позоришне награде. Оснивач је фестивала „Kolyada-Plays”, на којем се изводе представе трупа из читавог света по његовим драмама и драмама представника Уралске драмске школе. Заслужан је и за постојање једног од најпрестижнијих савремених драмских конкурса у Русији – „Евроазија”, чији је оснивач и једини спонзор. (Л. Ј.)

ГОРАН МАКСИМОВИЋ, рођен 1963. у Фочи, БиХ. Редовни је професор на Департману за србистику на Филозофском факултету Универзитета у Нишу. Бави се српском књижевном историјом и теоријом од XVIII до XX века, савременом српском књижевношћу и књижевном критиком. Објављене књиге: *Умјејносџи џриџовиједања Бранислава Нуџића*, 1995; *Маџија Сремчевоџи смџеџа*, 1998; *Домановићев смџеџ*, 2000, 2. поправљено и проширено изд. 2024; *Срџске књижевне џеме*, 2002; *Тријумф смџеџа – комично у срџској умјејничкој џрози од Досиџеја Обрадовића до Пеџира Кочића*, 2003; *Криџичко начело – књижевнокриџички оџлеџи*, 2005; *Свијеџи и џрича Пеџира Кочића*, 2005; *Искусџво и доживљај – срџске књижевне сџудије 19. вијеџа*, 2007; *Комедиоџрафски Орфеј и друџи оџлеџи*, 2010; *Иџенџиџеџи и џамћење*, 2011; *Криџичка џозба – књижевнокриџички оџлеџи*, 2012; *Заборављени књижевници – књижевноисџоријски оџлеџи о скрајнуџим џисцима срџској 19. вијеџа*, 2013; *Казивање*

трада и друџи оїледи – од Њеїоша до Борисава Сїанковића, 2014; Симо Маїавуљ и Бока Коїторска, 2018; Криїичка їерсїекїїива – књижевно-криїички оїледи, 2021; Земаљско и небесно – о књижевном надахнућу срїских їравославних свеїїеника и монаха 19. и 20. вијека и друїим сакралним їемама нове срїске књижевносїїи, 2022; Градови срїскої реализма – о ейоси и їисцима срїскої реализма и њиховим їрадовима, 2023; Књижевни свеїей Бранислава Нуїића, 2024; Гласови из їрошлосїїи – књижевноисїоријске сїудїје, 2024; Пуїїокази са јуїа – сїудїје из срїске књижевне и куїїурне їрошлосїїи и садашњосїїи на јужноморавско-вардарском їросїїору, 2025. Приредио више издања српских писаца и саставио неколико антологија.

МАРИЈАНА МИТРИЋ, рођена 1985. у Фочи, БиХ. Доцент је на Катедри за србистику Филозофског факултета Универзитета у Источном Сарајеву. На истом факултету је одбранила магистарски рад „Усмена књижевност као палимпсест за читање драма Борислава Михајловића Михиза” 2014. и докторску дисертацију „Јунакиње народних пјесма као ликови у савременој српској драми” 2022. године. Области научног интересовања су јој теорија књижевности, народна књижевност и традиционална култура као и њихови утицаји на писану књижевност, првенствено на савремену српску драму.

ВЕЛИМИР МЛАДЕНОВИЋ, рођен 1989. у Смедереву. Завршио је основне, мастер и докторске студије француског језика и књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду и 2022. године одбранио дисертацију „Ратови Елзе Триоле: романи, новеле, чланци (1945–1957)”. Области интересовања су му француска књижевност XIX и XX века, рат у књижевности, савремена француска књижевност. Објавио је драмски текст *Друїи їоред мене*, 2014. и био уредник збирке прича посвећене стогодишњици Великог рата *Приче бола и їоноса*, 2014.

СРЋАН ОРСИЋ, рођен 1987. у Вуковару, Хрватска. Дипломирао, мастерирао и докторирао (дисертација „Лик странца у српском роману 19. века”, 2015) на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду, где је запослен као доцент. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Месечар*, 2008; *Свеїїломрачја*, 2011. Студије и есеји: *Чеїрсїи и камаїине – есеји о делу Слободана Селенића*, 2014; *Јаїиин осмејак – смех у їриїовейїкама Јакова Иїїаїїовића*, 2015; *Лик сїїранца у срїском роману 19. века*, 2018; *Улица Милуїїина Миланковића*, 2019; *Прикази и їриказе*, 2024; *Мој родни крај свеїїа*, 2025. Приредио више књига.

ЖЕЉКА ПАНЦИЋ, рођена 1984. у Сарајеву, БиХ. Студије Српског језика и српске књижевности завршила је на Филозофском факултету на

Палама Универзитета у Источном Сарајеву, где је магистрирала и докторирала. Ради као ванредни професор на предметима из области српске књижевности XIX и XX века, савремене књижевности и методолошких проучавања. Објавила је педесетак научних радова, пет уџбеника српског језика за средњу школу (у коауторству са Маријаном Митрић) и више приређених издања. Студије: *Комеџаји и укршћаји Сћанислава Винавера: књижевне идеје и погледи Сћанислава Винавера*, 2019; *Камен(и) траг преварених побједника: мити о Херцеговини и мити о Сарајеву у поезији Драћана Тејавчевића*, 2026.

МИТРА РЕЉИЋ, рођена 1952. у Брапцу код Медвеђе у Горњој Јабланици. Слависта, пише научне радове, документарне приче, огледе, дневнике, репортаже. Аутор је књига *С душом на тојовс – Сведочења: Косово и Метохија 1999–2004*, 2005; *Српски језик на Косову и Метохији (социолингвистички и линвокултуролошки аспекти)*, 2013; *Историја руској књижевној језика (црквенословенско-руска прелићања)*, коаутор, 2016; *Српска пробља на Косову и Метохији: унишћена споменичка и језичка баштина*, 2020, 2. допуњено и проширено издање 2025; *О појму и речи у језику књижевних стваралаца*, 2021; *Идентичеј и индентичеј српској језика на Косову и Метохији*, 2022. Последње две и по деценије је хроничар страдања српског народа, његовог језика и споменичког наслеђа на Косову и Метохији. Приредила је (заједно са Надом Павићевић) збирку песама Даринке Јеврић *Посланице с Проклећаја*, 2008. и била коуредник зборника радова *Даринка Јеврић: архејиј, љубав, играјка*, 2017.

ИСИДОРА АНА СТАМБОЛИЋ, рођена 1992. у Зрењанину. Основне и мастер студије завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, где је докторанд. Поље основног научног интересовања јој је српска средњовековна књижевност, посебно српски средњовековни апокрифи. Ради као истраживач сарадник на Институту за књижевност и уметност у Београду.

ДОБРИВОЈЕ СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1958. у Липама код Смедерева. Пише поезију, монографије, студије, уџбенике и књижевну критику. Књиге песама: *Сокрај вежба несћајање*, 2001; *Хорорској нежностии*, 2003; *Како брже преметнути умом / Come uscire di senno più velocemente*, двојезично, српско-италијански, 2021; *Смедеревска јесен позна*, 2021. Студије: *Форма или не о љубави*, 1985; *Реторика „Злајној руна“*, 2001; *Стилистика „Злајној руна“*, 2002; *Реторика поезије*, 2004; *Медији и начела дијалога*, 2004; *Збивање необичној доћајаја*, 2005; *Под сенкама баобаба* (коаутор Борис Об. Ђурица), 2006; *Медијска ерестика и јавни дискурс*, 2009; *Реторика и поетика* (уџбеник, коаутор Радомир Живоћ), 2013; *Бежање од смрти: Миодрај Булајовић – стил и књижевна*

демонологија, 2014; *Свиснути од живога – стил и парадокси поезије Риста Рајиковића*, 2015; *Медији и живој без смисла* (коаутор Марко Ђорђевић), 2019; *Овладајти стиллом: стилистика – приручник за наставнике*, 2022; *Медијски стилови* (коауторка Лидија Мирков), 2024; *Српски идентитет и „Злајно руно”*, 2025. Приредио више књига.

БОЈАНА СТОЈАНОВИЋ ПАНТОВИЋ, рођена 1960. у Београду. Дипломирала је 1983. на Филолошком факултету у Београду, где је и магистрирала 1985. и докторирала 1992. године. Била је редовни професор Филозофског факултета у Новом Саду, сада је у пензији. Пише књижевно-теоријске, теоријске и компаративне студије, критику, поезију и лирску прозу, преводи са словеначког и енглеског. Добитница је више награда. Објавила је 14 критичких и теоријско-компаратистичких књига, међу којима су: *Линија годира*, 1995; *Наслеђе суматраизма – поетичке фигуре у српском јесништву деведесетих*, 1998; *Српски експресионизам*, 1999; *Српске прозаике – антологија јесама у прози*, 2001; *Морфологија експресионистичке прозе*, 2003; *Раскршћа метафоре*, 2004; *Небомсјиво – јанорама српског јесништва краја XX века*, 2006; *Побуна против средњих – нови прилози о модерној српској књижевности*, 2006; *Расјони модернизма – ујоредна читања српске књижевности*, 2011; *Песма у прози или прозаика*, 2012; *Чист облик експазе – студије и есеји о српском јесништву*, 2019. Поезија и лирска проза: *Бескрајна*, 2005; *Заручници вајре – јесме у прози*, 2008; *Исијавање*, 2009; *Лекције о смрти*, 2013; *У обручу*, 2017; *Повреда белине*, 2021; *Низ кичму година – изабране и нове јесме*, 2022. Приредила више антологија, књига и зборника.

МИОНА ТАТАРЕВИЋ, рођена 2001. у Нишу. Мастер филолог, бави се савременом српском књижевношћу и посткласичном наратологијом. На Филозофском факултету Универзитета у Нишу је на докторским студијама, а на Институту за српску културу Приштина–Лепосавић је ангажована као стипендисткиња Министарства науке, технолошког развоја и иновација. Научне и стручне радове и приказе објављује у периодици.

МИЛИЦА ЂУКОВИЋ, рођена 1987. у Панчеву. Дипломирала, магистрирала и докторирала на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима Филолошког факултета Универзитета у Београду. Бави се српском књижевном периодиком XIX века и историјом српске књижевности. Ради у Институту за књижевност и уметност у Београду, у научном одељењу Српска књижевност и културна самосвест. Пише научне радове, студије, есеје, огледе, књижевну и научну критику. Објављена монографија: *Теолошки јосјиструктуризам: поезија и поетика Драгана Бошковића*, 2025.

ЗОРИЦА ХАЏИЋ РАДОВИЋ, рођена 1977. у Новом Саду. Истори-
чар књижевности, проучава српску књижевност XIX и XX века. Редовни
је професор на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факул-
тета Универзитета у Новом Саду. Студије: *Историја једне самоће – по-
езија и проза Данице Марковић*, 2007; *Тиха присиљаништва Милеће Јак-
шића*, 2012; *Бележике на маринама – о крајњућим књижевноисторијским
изворима*, 2015; *О Милану Шевићу*, 2017; *Нови Сад кроз књију* (каталог,
коаутор Урош Станковић), 2021; *Милан Кацанин – у сенци славе* (каталог,
коауторка Марина Бојић), 2021; *У новосадском књижевном крућу*, 2023.
Приредила је више књига српских писаца.

МИЛИЦА ШПАДИЈЕР, рођена 1989. у Београду. Завршила је
основне и мастер студије на Катедри за класичне науке Филозофског
факултета у Београду. Збирке поезије: *Шар-ћланина*, 2019; *Ново тробље*,
2022; *Вечни животи*, 2026. Са грчког језика превела је роман *Касангра
и вук* Маргарите Карапану, збирку песама *Афродитија у љавом* Петроса
Стефанеаса и драму *Бодљикава жица* и избор из поезије *Ово месито* То-
маса Цалапатиса. Члан је Удружења новинара Србије, живи у Београду.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ